

Een avontuur van Bolletje pissebed

“Mama”, mama, klinkt een bang stemmetje in de moestuin. Een kleine pissebed, die Bolletje heet, gluurt door een spleet tussen een hoop bakstenen. Het is zijn nieuwe huis waar hij met zijn vader, moeder en heel veel broertjes en zusjes woont. Dat huis heeft vader pissebed ontdekt om daar, met het hele gezin en nog een paar naaktslakken en oorwurmen, de komende winter te gaan wonen. Het huis is lekker koel, vochtig en donker, want daar houden pissebedden van.

“Mama, papa”, fluistert Bolletje weer, “er komen mensen door het tuinhek, een man en een jongen. En ik ben een beetje bang!” Moeder pissebed gluurt ook door het spleetje, steekt haar ogen op steeltjes naar voren en zegt: “ach Bolletje, je hoeft helemaal niet bang te zijn hoor, want die twee die ken ik, dat zijn Freek en zijn opa!” Dat zij echte natuurvrienden, die houden zelfs van pissebedden!“

Ze zien dat opa afval uit de keuken op de composthoop gooit. “Ohhhh”, zegt vader pissebed en wrijft in zijn negentien pootjes. “Kijk eens jongens, wat opa weer voor lekkers heeft meegebracht; aardappelschillen, sinaasappelschillen, eierbasten en nog veel meer!” “Ik zie ook weer van die heerlijke koffieprut”, juicht moeder en voor de kleinste pissebedden ziet ze verlepte rozenblaadjes. Daar zijn ze gek op!

“Mama”, zegt Bolletje, “mag ik wat van die lekkere rozenblaadjes gaan halen?” Omdat Bolletje het oudste pissebedkind is vindt moeder dat wel goed. Hij is al 5mm lang en omdat hij een jongen is heeft hij twee pootjes meer dan mama en zijn zusjes.

”Pas goed op hoor Bolletje en als er gevaar dreigt, kruip je snel onder de boerenkool en rol je je helemaal op”. Ja, precies, als een bolletje!”

Zo snel als zijn negentien pootjes dat kunnen, loopt Bolletje in de richting van de composthoop. Natuurlijk blijft hij uit de buurt van het huis van de familie duizendpoot. Want als het donker wordt gaan die op zoek naar lekkere hapjes en pissebedden vinden ze het allerlekkerst! Als hij eindelijk bij de composthoop is aangekomen, ziet hij dat een paar rozenblaadjes naar beneden zijn gerold. Gelukkig, nu hoeft hij niet die hele berg op te klimmen. Hij zoekt de drie mooiste uit, stopt die tussen zijn achttiende en negentiende pootje en gaat weer op weg naar huis. Hij loopt langs een dikke krop andijvie en bedenkt opeens dat hij nu wel wat lekkers heeft voor zijn broertjes en zusjes, maar niet voor mama en papa. Daarom kruipt hij in de andijvie om een lekker stuk voor papa en mama af te knabbelen. Bijna is hij daar mee klaar en dan...! De andijviekrop schudt door elkaar en een scherp mes snijdt vlak langs zijn achterste pootjes door de andijvie. Samen met de andijvie wordt Bolletje opgepakt en in een plastic tas gestopt. Daar zit hij in het donker, te bibberen van angst. Wat gebeurt er? De familie pissebed ziet dat opa de schuur op slot doet en een plastic tas met andijvie aan het stuur van zijn fiets hangt. Ze hebben niets gemerkt van wat Bolletje is overkomen. Freek trekt nog een wortel uit de grond die hij afspoelt onder de pomp, en weg zijn ze. Op de fiets naar huis.

Thuis ruikt het lekker naar gehaktballen die oma en Isabelle hebben gebraden om bij de andijvie te eten. Intussen is het pikdonker geworden in de moestuin en de familie pissebed maakt zich grote zorgen om Bolletje. “Waar blijft hij toch, zou hij verdwaald zijn?” Vader is al in het donker naar hem op zoek geweest. Vermoeid, onder de modder, en met een flinke snee in zijn kop is hij thuis gekomen. Hij heeft gevochten met een miljoenpoot, is geprikt door een egel en bijna verdronken in een modderpoel. “Morgen gaan we met z’n allen op zoek naar Bolletje” zegt moeder. Verdrietig nemen ze maar een hapje kussentjesmos en rollen zich op om te gaan slapen.

“Opa, mag ik helpen met koken“, vraagt Freek. “En ik ook” roept Isabelle”. Opa vindt het goed en de sloven gaan voor. “Ik zal de andijvie snijden, dan kunnen jullie die wassen zegt opa en maakt zijn grote keukenmes extra scherp met een aanzetstaal.

En daar ligt Bolletje op een grote witte snijplank te bibberen tussen de andijvie. Het keukenmes van opa glimt, zo scherp is het! Rats,rats, rats, daar snijdt het mes door de andijvie. Bolletje heeft zich natuurlijk direct opgerold zoals zijn moeder had gezegd. Het mes mist Bolletje maar net! Heeft die even geluk!

Even later wordt de snijplank opgetild en.... *Plons*, daar drijft Bolletje tussen de andijvie in het koude water. Alsof hij in een wasmachine draait, zo wordt hij rondgeslingerd want Freek en Isabelle zijn de andijvie stevig aan het wassen. Het is maar goed dat Bolletje kan watertrappelen! “Opa, we zijn klaar met andijvie wassen“, roept Freek en het wordt weer rustig in het water. Bolletje krijgt een stukje andijvie te pakken en klimt naar boven. Daar ziet hij opeens een lieveheerbeestje die op zijn rug in het water ligt te trappelen. Het is een zwarte met rode stippen. Die heeft hij nog nooit gezien! “Geef me maar een poot” roept Bolletje, dan trek ik je naar boven!” “Nee, eentje maar, niet alle zes!”

Na veel inspanning zitten ze samen boven op de andijvie bang te zijn en... worden door Freek ontdekt. “Opa, kom eens kijken, er zit een pissebed en een lieveheerbeest op de andijvie, wat moeten we er mee doen?” Opa ziet ze ook en zegt: “Weet je wat, we doen ze in de compostemmer, dan komen ze vanzelf weer in de moestuin terecht!”

Freek en Isabelle vinden het een goed idee en *ploep* daar worden de twee avonturiers in de emmer gekieperd! *Boem*, deksel dicht en daar liggen ze uit te puffen. Op een berg koffieprut!

Het wordt voor Bolletje en zijn gestippelde vriend een lange bange nacht in die donkere, stinkende emmer. De volgende morgen gaat de klep van de emmer open. Eierbasten vallen op hun kop, want oma en opa hebben bij het ontbijt een gekookt eitje gegeten. Dan wordt de plastic zak uit de emmer gehaald. Het lieveheersbeestje doet van angst een gebedje en Bolletje rolt zich natuurlijk weer op. Aan het stuur van opa’s fiets slingeren ze heen en weer en even later....*plets*, daar worden ze op de composthoop gekieperd! Ze durven eerst niet te kijken waar ze nu weer terecht gekomen zijn, maar Bolletje ruikt ineens iets bekends. *Rozenblaadjes!* Ze zijn weer in de moestuin! Op de composthoop. “Mama, papa“, roep Bolletje, “ik ben hier!“ Maar niemand hoort Bolletje. Wie hem wel hoort is die enge duizendpoot, die er nu wel heel hongerig uitzie! Angstig kruipt Bolletje onder een nat theezakje en wacht af wat er gaat gebeuren. Het lieveheerbeest heeft door al dat gedoe een van zijn poten gekneusd, maar hinkelt op zijn andere vijf poten de duizendpoot tegemoet. Hij laat zijn scherpe kaken zien en bijt de duizendpoot twee poten af. Die maakt dat hij weg komt op al zijn andere poten die hij over heeft en daarmee is dit gevaar ook weer voorbij. Maar daar schuifelt weer iets in hun richting en *hup*, daar rolt Bolletje zich weer op onder het theezakje. Lieveheerbeest staat weer klaar om van zich af te bijten. Maar wie is dat? “Papa...daar is papa pissebed op zoek naar Bolletje! Oh, wat zijn ze blij!

“Jongen, wat zie jij er uit”, zegt papa! “Je zit onder de koffieprut, kom gauw mee naar huis om alles te vertellen!” Lieveheersbeest staat er wat beteuterd bij, want hij is helemaal alleen en heeft ook nog een mank pootje!

“Mag mijn gestippeld vriendje mee naar ons huis“, vraagt Bolletje. “Hij heeft mij gered!” Papa vindt het goed en door een bos van boerenkool en een laantje prei, komen ze uiteindelijk bij het stenen huis van de familie pissebed. Een koolmeesje heeft alles gezien en vertelt iedereen dat Bolletje weer terug is. En daar staan de zusjes naaktslak, de oorwurmen en natuurlijk mama pissebed en de kleintjes, Bolletje op te wachten. Een paar regenwormen die op bezoek zijn, ondersteunen het manke lieveheerbeest.

Wat is iedereen blij en koolmees vliegt af en aan naar de composthoop om lekkere hapjes te halen. Tijdens het eten moeten Bolletje en lieveheerbeest natuurlijk het hele avontuur vertellen. “Wat heb ik jullie gezegd“, zegt moeder pissebed. “Freek en zijn opa, dat zijn echte natuurvrienden, die houden zelfs van pissebedden!”

“En nu gaan we lekker slapen”, zegt vader. “Mama heeft lekkere koele, vochtige bedjes van sterretjesmos gemaakt want morgen is het Kerstmis”. Doodmoe rollen de pissebedden zich op, maar nu niet omdat ze bang zijn. Ze zijn blij dat alles zo goed is afgelopen en Bolletje heeft er ook nog een nieuwe vriend bij. Die ligt al lekker op zijn gestippelde rug tussen het sterretjesmos te slapen. Bolletje kijkt door een kiertje van het stenen huis naar het licht van de maan. Hij is zo blij om veilig thuis te zijn!

En morgen is het ook nog Kerstmis!

Henk Hoogink

Kerstmis 2008